

וכל שכן במקרה שראתה גם בכ"ב שודאי לא שינתה את וסתה, ומודה רב הונא שמונים את ימי ההפלגה מיום כ"ב. [וכל זה מובן לפי הדרך שנתבאר בשיטת רש"י בהערה לעיל, שיסוד מחלוקתם של רב פפא ורב הונא הוא, אם אף שלא ראתה ביום כ"ב אמרינן שנחשב כאילו ראתה ולא נשתנה טבעה, או כיון שלא ראתה בו אמרינן שנשתנה טבעה בפעם הזאת].

ושיטת הב"ח הפלתי והסידרי טהרה [שם ס"ק י"ד] שרב הונא נחלק בכל האופנים, וסובר שלעולם אין מונים אלא מהראיה האחרונה, ולא יתכן כלל למנות ימי הפלגה מיום שלא ראתה בו, ולכך אף אם ראתה גם בכ"ב וגם בכ"ז אינה מונה אלא מכ"ז, וגם במקרה שלא ראתה לא בכ"ב ולא בכ"ז אינה מונה את ימי הפלגה מיום כ"ב, כיון שלא יתכן למנות מיום שלא ראתה בו. וכן היא שיטת הבית מאיר סימן קפ"ט סעיף י"ג, ובש"ך בנקה"כ סובר כשיטת הט"ז רק בוסת קבוע. וזה מובן לפי הדרך שנתבארה לעיל בהערה בשיטת הרמב"ן, שיסוד מחלוקתם של רב פפא ורב הונא הוא, איך פועל הטבע של הפלגת ימים, שרב הונא סובר שהוא פועל מכח המחזוריות של המילוי והנפיצה שבטבע האשה, ופשוט שלשיטתו לא יתכן להפליג אלא מראיה בפועל.

והנה, רב פפא ורב הונא נחלקו במקרה שהיה לה וסת קבוע להפלגת כ"ב ושינתה פעם אחת והפליגה לכ"ז, שעדיין צריכה לחשוש להפלגת כ"ב, דרב פפא סובר שמונים כ"ב יום מיום כ"ב שעבר שהיתה אמורה לראות בו, ורב הונא סובר שמונים כ"ב יום מיום כ"ז שראתה בו בפועל.

ויש לבאר את טעמו של רב הונא בג' אופנים: א. משום שלא ראתה בכ"ב, ולכך אי אפשר למנות את ימי ההפלגה מיום כ"ב. ב. משום שראתה בכ"ז, וסובר רב הונא שאין מונים אלא מראיה אחרונה. ג. משום דבעינן לב' הדברים כאחד, גם שלא ראתה בכ"ב וגם שראתה בכ"ז, אבל אם ראתה גם בכ"ב וגם בכ"ז או שלא ראתה לא בכ"ב ולא בכ"ז, מודה רב הונא שמונים את ימי ההפלגה מיום כ"ב שהוא יום וסתה. ונחלקו הפוסקים בזה.

שיטת הט"ז [סימן קפ"ט ס"ק י"ח ול"א] שלא נחלק רב הונא אלא באופן שלא ראתה בכ"ב וראתה בכ"ז, כיון שלא ראתה ביום וסתה וגם ראתה ביום אחר, אנו תולים שודאי שינתה וסתה בפעם הזאת ליום אחר, אבל אם לא ראתה בכ"ז מודה רב הונא שמחשיבים אותה כאילו ראתה בכ"ב, כיון שלא ראתה ביום אחר תלינן שטבעה הקודם קיים ורק שבפועל לא ראתה בו,